

Post Info

INFORMATIVNI TJEDNIK HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE

LAKŠE JE UZETI IZ PLITKOG DŽEPA

Tko radi taj i griješi. Tko griješi taj i odgovara za svoje grijehe. Kad je o radniku riječ onda, što se toga ti je, nema da nema. Ako se radi o materijalnoj šteti, prije svega treba namiriti štetu, potom sve ono što uz to ide. Ovisno o procjeni bezgriješnog neposrednog rukovoditelja, redom slijedi, jezikova juha, usmeno pa pisano

upozorenje, prijetnja otkazom... Uglavnom, trudbenik dobije „što je zaslužio“, nerijetko i više od tog. Osim toga, onaj tko radi, osim što ponekad pogriješi, ima i zadane ciljeve koje ponekad, iz ovih ili onih razloga, ne ostvari i opet slijede nadređeni sa svojim aperkatima, direktima, krošeima...

A koji problem ima i kakve posljedice snosi, nadređeni koji svojim radnicima nije, ne je, ne želi ili ne zna riješiti evidentni problem? Recimo, na primjer, problem radnika koji su radi urednog i pravovremenog obavljanja posla vrlo često prisiljeni parkirati službeno vozilo na parkiralištu i to platiti iz vlastitog plitkog džepa ili, još gore, zaustaviti se na nedozvoljenom mjestu, jer dru-

ga je nije moguće obaviti posao, i za to, na licu mjesta (s pedeset posto popusta) ili s odgodom (u punom iznosu), u državni proračun uplatiti pozamašni iznos vlastitog novca.

Što sve sna je i kako se provedu oni zbog kojeg se (ne)rada plaćaju silni sudski troškovi i nemale zatezne kamate za postupke koji se izgube i prije nego se pokrenu, kao što je slučaj nepoštivanja zakonskih rokova kod izvanrednog otkaza ugovora o radu? Kako se provedu oni koji zbog kojih postupci mirenja traju beskrajno dugo, ponekad i dulje od pola godine, što opet za posljedicu ima plaćanje zatezних kamata? Sve to iz našeg džepa. U njihov duboki džep, koliko se zna, nitko nikad nije posegnuo.

URED ZA GUBLJENJE VREMENA I ISTRAŽIVANJE (T)RUDA

Prateći kadrovske promjene i nova imenovanja u HP-u, ne možemo ne primijetiti jednu nejasnoću. Sudeći prema stanju na terenu, moramo se upitati koja je to namjena, uloga i zadatak Sektora poslovne podrške poštanskim uredima? Trebalo bi to objasniti prije svega onim radnicima koji zbog pogrešaka u informativnom i poštanskom sustavu, odnosno zbog „pametne“ izmišljotine nekog od strukovnjaka, rade i po deset sati svaki drugi dan, odnosno zbog onih koji u 17:45 sati ne mogu oti kući. Trebalo bi to objasniti kolegama koji bi nakon napornog radnog dana i produljenog radnog vremena, zatvorili radno mjesto i otišli na zasluženi odmor, ali su u 18:00 sati prisiljeni odaslati SOS poruku prema nadležnima. Međutim, piši kući i pro-

palo, jer pomoćni ni od koga i ni od kuda, pa tako niti od onog tamo Sektora poslovne podrške poštanskim uredima! I, što drugo zaključiti nego to da se pojedini uredi, sektori i službe u Hrvatskoj pošti mogu zajednički imenom nazvati uredom ili sektorom za gubljenje vremena i istraživanje (t)ruda.

UKRATKO

REKLA – KAZALA

Sistemom usmene predaje, po sistemu rekla-kazala, iz uvijek „povjerljivih, a neprovjerenih izvora“, širi se priča kako u poštanskoj prvostolnici smještenoj u zagrebačkoj ulici koja svoje ime duguje hrvatskom plemiću, barunu Jurišu u od Kisega, sve pršti od novih, lijepih i dokunski futranih ugovora. Zli jezici pridodaju te tako ozbiljno nagrizaju u inčiču ušteda ostvarenih otpuštanjem radnika i smanjenjem materijalnih prava. Mi to ne vjerujemo!!

STROJ POPRAVLJEN!

U nekoliko navrata pisali smo o prekrasnim lako pokvarljivim strojevima za žigosanje poštanskih pošiljaka u sortirnici Sisak. Pisali i udom se udili zaboravljenom stroju ostavljenom tamo negdje da skuplja prašinu i lovi hrću. No priča ima sretan kraj, stroj je popravljen! Trebalo je dva, tri mjeseca, ali tko eka – do eka. Sad samo valja vidjeti koliko e popravljeni lako pokvarljivi stroj izdržati. Ali ne emo coprati, pa eto – živio nam stroj sto godina i vjerno služio svrsi!

JOŠ MALO O KOMUNIKACIJI

Ponavljanje je majka znanja, reči i stara latinska, pa ćemo i mi tom logikom. O komunikaciji kao strateškom cilju Hrvatske pošte pisali smo više puta, ali nekima o čemu i dalje nije baš jasno o kojem obliku komunikacije je riječ. Jer teško bi bilo povjerovati da se u strateški cilj ubraja niska razina osnovne kulture ponašanja, razina koja je prema informacijama s terena, na žalost, vrlo niska kod pojedinih (polu)menadžera i njihovih podređenika. Ako nisu znali, u glave tvrde, da je u komunikaciji izuzetno važan NAČIN na koji se nešto kaže, a ne samo ono ŠTO se kaže. Evo još nekih bitnih pravila komunikacije kojih se treba držati, a koja se najčešće zanemaruju: izbjegavajte

nejasno e; ve ina konflikata proizlazi iz nerazumijevanja i krivog interpretiranja; pokažite poštovanje prema onome s kime komunicirate; dozvolite sugovorniku da ima svoje mišljenje, da dođe do riječi, da zadrži svoje dostojanstvo, da ne izgubi samopoštovanje; izbjegavajte ispravljanje, kukanje ili žaljenje, prebacivanje, kritiziranje, psovanje, vrijeđanje, zvocanje, vikanje, omalovažavanje, ismijavanje, upadanje u riječ, prekidanje, okrivljavanje, sarkazam, zafrkavanje, izazivanje osjećaja krivnje... Iako je popis poduži, lako ga je upamtiti i slobodno bi se mogao svesti na staro dobro pravilo: uvijek pa i u komunikaciji, ne čini drugima ono što ne bi želio da drugi čine tebi!

OKOLO KOLE

Mnoge su hrvatske rijeke ovih dana nabujale do neslučajnih i katastrofalnih razmjera. Ni rijeka Lonja nije izuzetak pa je njeno izlivanje donijelo mnoge probleme, uključujući i one prometne. Radnici koji na posao u Sisak putuju iz Kutine i Popovača prisiljeni su putovati „okolo kole“, via Ivani Grad – Martinska Ves, što je u jednom smjeru više od trideset kilometara. Kako bešćutna HAK-ova interaktivna karta ne prepoznaje poplave i nevolje koje one proizvode, nadati se je da će oni koji o tom odlučuju, pri obračunavanju putnih troškova, uzeti u obzir ovu okolnost i radnicima participirati troškove prijevoza u primjerenom iznosu.